

Για μία ακόμη εκλογική αναμέτρηση γινόμαστε αψεудείς μάρτυρες μίας κατάστασης που παραπέμπει ευθέως σε πάρτι μεταμφιεσμένων.

Οι περισσότεροι από τους υποψηφίους Δημάρχους φόρεσαν τη μάσκα που από καιρό έχουν επιλέξει και βγήκαν στο «σεργιάνι» για να μοιραστούν τη «Θεία χάρη τους» με το λαό. Την ίδια στιγμή εκατοντάδες υποψήφιοι σύμβουλοι ντυμένοι «λεγεωνάριοι» έχουν ξεχυθεί στους δρόμους, στις πλατείες, στα καταστήματα και στα χωριά, με καρτούλες και φυλλάδια στα χέρια, συνοδεία συζύγων, φίλων, μαμιάδων, μπαμπάδων και άλλων συγγενικών προσώπων για να υπηρετήσουν με αυταπάρνηση την «υψηλή ιδέα» στην οποία έχουν ταχθεί. Η πλειονότητα εξ' αυτών, την «ιδέα» αυτή την ανακάλυψε λίαν προσφάτως και εντελώς συγκυριακά (κατά σύμπτωση μετά τη συγκατάνευση στις παρακλήσεις του υποψηφίου δημάρχου), ενώ η μειονότητα την έχει κάνει «κτήμα της» αφού την υπηρετεί επαγγελματικά εδώ και χρόνια (από διαφορετικά, κατά προτίμηση, πόστα και κάτω από διαφορετικές «στέγες»).

Επιχειρώντας τώρα να γίνουμε ευκρινέστεροι και διανθίζοντας τα παραπάνω με περισσότερα καλολογικά στοιχεία (όπως λένε και οι φιλόλογοι) θα συνεχίσουμε περιγράφοντας τις μεταμφιέσεις των υποψηφίων δημάρχων, των φερόμενων ως πρωταγωνιστών στην ερχόμενη εκλογική αναμέτρηση. Η αναφορά στους περιφερειάρχες (παρότι θα ήταν εξίσου ενδιαφέρουσα), καθώς και στους υπολοίπους (πλην του Δήμου Σερρών) υποψηφίους Δημάρχους, δεν εμπίπτει στα άμεσα ενδιαφέροντα του υπογράφοντος.

Εκ δεξιών ξεκινώντας, στεκόμαστε στον κ. Μηλίδη. Χωρίς την ανάγκη να ενδυθεί άλλου ρόλου πλην αυτού που υπηρετεί, δηλαδή του προσφιούς στις ευρύτερες λαϊκές τάξεις γιατρού, που βρίσκεται πάντα στο πλευρό των ασθενών, έθεσε εαυτόν στην υπηρεσία της μίας εκ των δύο μεγάλων παρατάξεων, την οποία άλλωστε έχει υπηρετήσει επί μακρόν μέσα από διάφορες θέσεις. Στο πρόσωπό του συστοιχίστηκε (κατόπιν βέβαια τελεσιγράφου που απέστειλε ο ίδιος) το σύνολο των «ενεργών» δυνάμεων της Νέας Δημοκρατίας. Πολιτικά γραφεία, βουλευτές, Νομαρχιακή, παλιοί και λιγότερο παλιοί σύμβουλοι όλοι τάχθηκαν στο πλευρό του. Μεταξύ αυτών και μεγάλο μέρος των συμβούλων που συμμετείχαν στην «πανηγυρική» θητεία της απερχόμενης δημοτικής Αρχής, που χωρίς να κάνουν έστω και την μικρότερη αυτοκριτική για την πρότερη δράση τους, ξεκινούν «αναγεννημένοι» για να κερδίσουν και το νέο μεγάλο στοίχημα (για ποιον άραγε;). Παρεμπιπτόντως και εφόσον βρουν χρόνο θα ασχοληθούν όλοι μαζί και για την εκπόνηση του προγράμματος. Αν θα υπάρξει δημόσια παρουσία του επικεφαλής του σχήματος, πλην της κεντρικής προεκλογικής ομιλίας, δεν το γνωρίζουμε.

Συνεχίζοντας και προσπαθώντας να συντομεύσουμε φθάνουμε στον κ. Αγγελίδη. Η ιδανική κατά τη γνώμη μας μάσκα για τον ακαταπόνητο Πέτρο Αγγελίδη είναι αυτή του Ξανθόπουλου. Του λαϊκού, έντιμου και σκληρού παιδιού της εργατικής τάξης και της φτωχολογιάς που δίνει αγώνα επιβίωσης κόντρα στα απανωτά χτυπήματα της μοίρας, καταφέρνοντας εντέλει (για τις ταινίες μιλούμε) να βγει δικαιωμένος. Το κακό με τον κ. Αγγελίδη είναι πέραν της κακιάς της μοίρας έχει να αντιμετωπίσει και το «σκληρό» ΠΑΣΟΚ που έχει ταχθεί ψυχή τε και σώματι να του στερήσει το «δικαίωμα» στον ήλιο. Είναι η τρίτη φορά που ετοιμάζεται να παλέψει και τα δίνει όλα. Το θέμα όμως, που έχει και το μεγαλύτερο ενδιαφέρον, είναι τι θα του δώσουν οι ψηφοφόροι και βέβαια πως θα αντιδράσουν οι της «αντίπερα όχθης» αν και εφόσον περάσει στο δεύτερο γύρο. Είναι η συζήτηση που γίνεται ευρέως στην πιάτσα, ως υποκατάστατο στην έλλειψη ουσιαστικής κουβέντας για την πολιτική που θα έπρεπε να συνιστά και το ουσιαστικό αντικείμενο συζήτησης.

Νάμαστε και στον κ. Φωτιάδη. Πρώην κοινοτάρχη, τέως Δήμαρχος, νυν Νομάρχης, ενδύεται δύο ρόλους (πλην αυτού του ζεν πρεμιέ, που του πηγαίνει). Ο πρώτος αυτός του «μπάτμαν» και αυτό λόγω του ότι έχει (όπως τουλάχιστον λένε) το κοκαλάκι της νυχτερίδας. Ο δεύτερος, λιγότερο εμφανής από τον πρώτο, αυτός του Ομπάμα. «Ναι μπορούμε» λέει αντιγράφοντας τον πρόεδρο των ΗΠΑ, ελπίζοντας σε ποσοστά ανάλογα με τα δικά του.

Βέβαια, όσο εμπιστοσύνη και να έχει στο «άστρο του» και στο πολιτικό «εφάπαξ» που του παραχώρησε το

Κώστας Χ. Πασχάλης

Εκλογές ή πάρτι μεταμφιεσμένων;

ΠΑΣΟΚ (μετά την κατάθεση των διαπιστευτηρίων του στην Ιπποκράτους) γνωρίζει πως για να προχωρήσει περαιτέρω πρέπει να υπερσκελίσει τον κ. Αγγελίδη. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο αφού επιστράτευσε ότι πετούσε, ότι κολυμπούσε (αναλόγως βέβαια έπραξαν και οι δύο προηγούμενοι) και ότι θα μπορούσε να του προσπορίσει οφέλη αναγνωρισιμότητας (επώνυμοι γενικώς) και ψήφους, κατέφυγε τελευταία και σε «ορθόδοξους» δρόμους που πρόσβαλαν (ή θα έπρεπε να προσβάλλουν) τη σοσιαλιστική συνείδηση πολλών εκ των υποψηφίων. Για να αποδειχθεί για πολλοστή φορά πως και η συνείδηση είναι ελαστική και ο σοσιαλισμός για το θεαθήναι.

Κατόπιν τούτων και ενώ μόλις δύο εβδομάδες μας χωρίζουν από το πολυπόθητο ραντεβού με τη κάλπη, καλούμαστε να αποφασίσουμε για το τι θα επιλέξουμε.

Η πρώτη επιλογή (που είναι σαφέστατα και η πιο εύκολη) είναι να αποδεχθούμε την πρόσκληση που μας έχει επιδοθεί και να συμμετάσχουμε στο εκλογικό πάρτι. Άλλωστε, αυτό δεν κάναμε τόσα χρόνια; Εξάλλου η πρόσκληση δεν έχει αντίτιμο. Ο λογαριασμός έρχεται, ως είθισται, εκ των υστέρων και όπως είναι γνωστό: κανένα λάθος δεν αναγνωρίζεται μετά την απομάκρυνση από το ταμείο.

Η δεύτερη επιλογή, που έχει σαφέστατα άλλο «ειδικό βάρος» προβάλλει ως κύριο διακύβευμα την ανάδειξη της παράταξης ή την υπερψήφιση των ανθρώπων που διαθέτουν τη βούληση, το σθένος και την ικανότητα να κάνουν ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ με κεφαλαία γράμματα για να πιστοποιήσει το μέγεθος και την ιδιαίτερη σημασία που πρέπει να προσδώσουμε στο περιεχόμενό της. Περιεχόμενο που έχει προ πολλού πέσει σε απαξίωση διατηρώντας ένα φθινό περιτύλιγμα αποκλειστικά και μόνον για το θεαθήναι.